

Sygn. akt V U 441/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 r. w Kaliszu

odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 kwietnia 2014r, 14 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 14 kwietnia 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje R. B. emeryturę od 1 stycznia 2014 r.
2. umarza postępowanie w przedmiocie odwołania od decyzji z 3 kwietnia 2014 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.04.2014r. uchylającą wcześniejszą decyzję z dnia 03.04.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił R. B. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach na dzień 31.12.1998 r., a tylko 10 lat, 6 miesięcy i 9 dni.

Nie uznano natomiast okresu pracy w szczególnych warunkach na przestrzeni od 02.11.1973 r. do 24.04.1976 r. i od 02.11.1976 r. do 16.04.1977 r. w (...)w K.i od 05.01.1978 r. do 31.05.198 r. w Przedsiębiorstwie (...) w O., gdyż nie przedstawił świadectwa pracy odpowiadającego wymogom formalnym.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu R. B. domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w tym na stanowisku operatora koparki w zakwestionowanych okresach, a na dowód charakteru swej pracy powołał świadków.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn;

oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE.

Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art.27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Stosownie do ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, przy czym dokumenty te podlegają kontroli.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się – jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. winien warunki stażowe tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykazać na dzień 01.01.1999 r.

Poza sporem jest, że spełnia warunek co do ogólnego stażu ubezpieczeniowego.

Jako praca w szczególnych warunkach zostało zaliczone odwołującemu się zatrudnienie w okresie od 20.05.1977 r. do 31.12.1977 r., od 1.06.1982 r. do 28.05.1992 r.

Ze świadectwa pracy z dnia 25.05 1976 r. wynika, że w okresie od 2.11.1973 r. do 24.04.1976 r. odwołujący się pracował w Przedsiębiorstwie (...) w K. – Filia O., początkowo jako pomocnik maszynisty, a następnie jako maszynista. Uprawnienia do obsługi koparki odwołujący się uzyskał w dniu 28.06.1975 r. Z dniem 01.07.1975 r. powierzono mu obowiązki maszynisty koparki.

Z akt osobowych wynika, że filia (...) początkowo podlegała przedsiębiorstwu o tej samej nazwie mieszczącemu się w Ś., później w K. Odwołujący się po pierwszym okresie zatrudnienia trwającym do 24.04.1976 r. korzystał z przerwy w pracy z uwagi na stan zdrowia matki i ponownie jako maszynista pracował w tym zakładzie w okresie od 02.11.1976 r. do 16.04.1977 r.

(dowód – kserokopia akt osobowych K 16)

W okresie od 05.01.1978 r. do 31.05.1982 r. R. B.pracował w Przedsiębiorstwie (...) w O.jako operator koparki. Pracował tam jako maszynista koparki (...). (dowód – akta osobowe).

W oparciu o zeznania świadków S. P. i H. J. Sąd ustalił, że podczas zatrudnienia obu zakładach odwołujący się wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę operatora koparki jednonaczyniowej, gąsienicowej, którą miał na stałe powierzoną. Praca była całoroczna, bez względu na warunki atmosferyczne, wykonywana była w

pełnym wymiarze czasu pracy. Odwołujący się wykonywał wykopy na użytek prowadzonych prac melioracyjnych - w pierwszym zakładzie lub prac przy urządzeniach typu inżynierii miejskiej w drugim z zakładów. Wymagało to skupienia i precyzji ruchów koparki, a przy tym praca odbywała się w dużym hałasie, w zmiennych warunkach atmosferycznych.

(dowód – zeznania świadków S. P. i H. J. z rozprawy w dniu 11.06.2014 r.)

Z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że odwołujący się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace operatora koparki.

Praca na tym stanowisku jest wymieniona w wykazie A dział V poz.3 rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. – maszynista ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych.

Jako maszynista ciężkich maszyn budowlanych R. B. pracował więc poza okresami zaliczonymi przez ZUS również w okresach: od 01.07.1975 r. do 24.06.1976 r. i od 02.11.1976 r. do 16.04.1977 r. a następnie w (...) O. w okresie od 05.01.1978 r. do 31.05.1982 r.

W połączeniu z okresem poprzednio zaliczonym przez ZUS jest to wystarczający, ponad 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, co uprawnia go do korzystania z wcześniejszej emerytury na warunkach określonych w cyt.art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wniosek o emeryturę R. B. złożył w dniu 31.01.2014 r. wiek emerytalny 60 lat ukończył (...).

Jak wynika z danych ZUS – na dzień 01.01.1999 r. odwołujący się udowodnił zatrudnienie w łącznym wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Prawo do emerytury nabył zatem od dnia spełnienia ostatniego z warunków, czyli od ukończenia 60 roku życia, ale do wypłaty świadczenia od miesiąca złożenia wniosku, co jest zgodne z art.129 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴§ 2 k.p.c. orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

Wobec uchylecia decyzji z dnia 03.04.2014 r. i wyeliminowania jej z obrotu prawnego odwołanie od tej nieistniejącej decyzji podlegało umorzeniu i zgodnie z art. 355§ 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.